

www.conpolis.eu

Οι Βασικοί Σκοποί Ομοσπονδίας εν συντομία:

- Η ενίσχυση των σχέσεων, η ανταλλαγή ιδεών και η αλληλεγγύη μεταξύ των ανά τον κόσμο Κωνσταντινουπολιτών.
- Η πρόσπιση και προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ειδικότερα των δικαιωμάτων των Κωνσταντινουπολιτών, όπως αυτά προστατεύονται από τις διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων του ανθρώπου.
- Η συμπαράσταση και υποστήριξη προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως

Δεκέμβριος 2015– Τεύχος 5/12

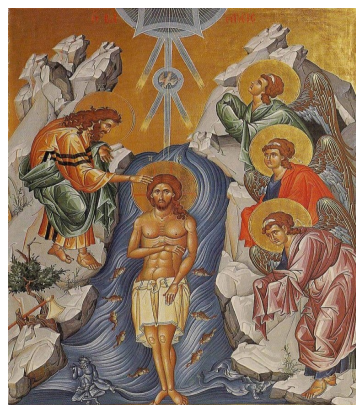
- Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχη, σ.1.
- Δράσεις Κοινωνικής Αλληλεγγύης της Οι.Ομ.Κω., σ.2.
- Κάλαντα από εθελοντές της Οι.Ομ.Κω., σ.3.
- Ομιλία του καθ. Σαμίμ Αγκινοούλ στο Παν. Της Γενεύης.σ.4.

Μηνιαία Ενημέρωση Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών

Το Αργαίο Όρος της Καππαδοκίας

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών εύχεται το έτος 2016 να φέρει υγεία, ευτυχία και ειρήνη

- **Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ**

***

Αδελφοί και τέκνα εν Κυρίω αγαπητά, Η γλυκύτης της Αγίας Νυκτός των Χριστουγέννων περιβάλλει και πάλιν τον κόσμο. Καί εν μέσω των ανθρωπίνων καμάτων και πόνων, της κρίσεως και των κρίσεων, των παθών και των εχθροτήτων, των ανησυχιών και των απογοητεύσεων, προβάλλει με την ιδίαν ως και άλλοτε γοητείαν, πραγματικόν και σύγχρονον όσον ποτέ, το μυστήριον της ενανθρωπήσεως του Θεού, προτρεπόμενον ίνα «δικαιοσύνην μάθωμεν οι ενοικούντες επί της γης» (πρβλ. Ησ. κς', 9), ότι «ετέχθη ημίν σήμερον Σωτήρ» (Λουκ. β', 11).

Ατυχώς, όμως, κατά την εποχήν μας, πολλοί άνθρωποι σκέπτονται όπως ο εκτελεστής εκείνος των νηπίων Ηρώδης, ο άνομος και αδίστακος, και εξολοθρεύουν τους συνανθρώπους των διά ποικίλων τρόπων. Ο στρεβλωμένος από την εγωκεντρικότητά του νούς του εξουσιαστού του κόσμου τούτου, ο οποίος προσωποποιείται εις το φονικόν πρόσωπον του Ηρώδου, είδε παραδόξως κίνδυνον διά την υπόστασίν του την γέννησιν ενός αθώου Παιδίου. Καί ως καταλληλότερον τρόπον διά την προφύλαξιν της κοσμικής εξουσίας του από τον κίνδυνον, τον οποίον ενέπνεεν εις αυτόν –κατά την άποψίν του- η γέννησις του Παιδίου, επέλεξε την εξολόθρευσί του. Διά να σωθή από τας φονικάς διαθέσεις το Βρέφος Ιησούς, διά το οποίον ωμίλησαν οι Άγγελοι, ηναγκάσθη να φύγη εις Αίγυπτον, καταστάν ούτω, θα ελέγομεν με την ορολογίαν της εποχής μας, «πολιτικός πρόσφυξ», ομού μετά Μαρίας της Μητρός Αυτού, της Υπεραγίας Θεοτόκου, και του μνήστορος Ιωσήφ. Εις την εποχήν μας, θεωρουμένην ως εποχήν προόδου, πολλά παιδιά αναγκάζονται να καταστούν πρόσφυγες ακολουθούντα τους γονείς των διά να σώσουν την ζωήν των, την οποίαν υποβλέπουν ποικιλώνυμοι εχθροί των.

Το γεγονός τούτο, αποτελεί όνειδος διά το ανθρώπινον γένος. Διό και επί τη Γεννήσει του Παιδίου Ιησού, του αληθινού λυτρωτού και Σωτήρος ημών, διακηρύττομεν από του Αγιωτάτου Αποστολικού και Πατριαρχικού Οικουμενικού Θρόνου ότι αι κοινωνίαί πάσαι πρέπει να εξασφαλίσουν την ασφαλή ανάπτυξιν των παιδίων και να σεβασθούν το δικαίωμά των εις την ζωήν, εις την παιδείαν και εις την κανονικήν ανάπτυξιν των, την οποίαν ημπορεί να εξασφαλίση η ανατροφή και διαπαιδαγωγήσις των εντός του πλαισίου της παραδοσιακής οικογενείας, με βάσιν τας αρχάς της αγάπης, της φιλανθρωπίας, της ειρήνης, της αλληλεγγύης, αγαθών τα οποία κομίζει εις ημάς σήμερον ο δι' ημάς σαρκωθείς Κύριος.

Ο τεχθείς Σωτήρ καλεί όλους να αποδεχθώμεν το μήνυμα τούτο της σωτηρίας των ανθρώπων. Είναι αληθές ότι εις την μακράν ανθρωπίνην ιστορίαν οι λαοί επραγματοποίησαν πολλές μετακινήσεις και εποικισμούς. Ηλπίζομεν όμως ότι, μετά τους δύο παγκοσμίους πολέμους και τας περί της ειρήνης διακηρύξεις εκκλησιαστικών και πολιτικών ηγετών και οργανισμών, αι σύγχρονοι κοινωνίαί θα ηδύνατο να εξασφαλίσουν την ειρηνικήν διαβίωσιν των ανθρώπων εις τας χώρας των. Ατυχώς, τα γεγονότα διαψεύδουν την ελπίδα, διότι μεγάλοι μάζαι ανθρώπων προ της απειλής της εξολοθρεύσεώς των αναγκάζονται να λάβουν την πικράν οδόν της προσφυγιάς. Η διαμορφουμένη αύτη κατάστασις, με το διαρκώς ογκούμενον κύμα των προσφύγων, αυξάνει τας ευθύνας ημών, όσων έχομεν εισέτι την ευλογίαν να ζώμεν ειρηνικώς και με κάποιαν άνεσιν, να μη μένωμεν αναίσθητοι ενώπιον του καθημερινού δράματος χιλιάδων συνανθρώπων μας, αλλά να εκφράσωμεν εις αυτούς την έμπρακτον αλληλεγγύην και αγάπην μας, με την βεβαιότητα ότι κάθε ευεργεσία προς αυτούς αποβαίνει εις το πρόσωπον του τεχθέντος και σάρκα λαβόντος Υιού του Θεού, ο Οποίος ήλθεν εις τον κόσμον όχι ως βασιλεύς, όχι ως εξουσιαστής, όχι ως δυνάστης, όχι ως πλούσιος, αλλά ετέχθη ως γυμνόν και ανυπεράσπιστον Βρέφος, εις σμικρόν σταύλον, άνευ εστίας, όπως ζούν αυτήν την στιγμήν χιλιάδες συνανθρώπων μας, και ηναγκάσθη εκ των πρώτων ετών της επιγείου ζωής Του να ξενιτευθή εις χώραν μακράν, διά να σωθή εκ του μίσους του Ηρώδου. Των νηπίων των σημερινών προσφύγων, θα ελέγομεν, το αθών αίμα η γη και η θάλασσα πίνουν, του δε Ηρώδου η ανασφαλής ψυχή «το κρίμα εδέξατο».

Αυτό το τεχθέν και εις Αίγυπτον πορευόμενον Θείον Βρέφος είναι ο πραγματικός υπερασπιστής των σημερινών προσφύγων, των διωκομένων υπό των συγχρόνων Ηρωδών. Αυτό, το Βρέφος Ιησούς, ο Θεός ημών, «εγένετο τοις ασθενέσιν ως ασθενής» (πρβλ. Α' Κορ. θ', 22), σύμμορφον πάντων ημών, των αδυνάτων, των εξουθενημένων, των κινδυνευόντων, των προσφύγων. Η συμπαράστασις και η βοήθεια ημών προς τους διωκομένους και εκτοπιζομένους συνανθρώπους μας, ανεξαρτήτως φυλής, γένους και θρησκείας, θα είναι διά τον τεχθέντα Κύριον δώρα πολυτιμότερα των δώρων των μάγων, θησαυροί τιμιώτεροι «χρυσού και λιβάνου και σμύρνης» (πρβλ. Ματθ. β', 11), πλούτος πνευματικός αναφαίρετος και μόνιμος, ο οποίος δεν θα φθαρή όσοι αιώνες και εάν παρέλθουν, αλλά θα μας αναμένη εις την βασιλείαν των Ουρανών. Ας προσφέρωμεν έκαστος ο,τι δυνάμεθα εις τον εν τω προσώπω των προσφύγων αδελφών μας ορώμενον Κύριον. Ας προσφέρωμεν εις τον εν Βηθλεέμ τικτόμενον σήμερον μικρόν Χριστόν αυτά τα τίμια δώρα της αγάπης, της θυσίας και της φιλανθρωπίας, μιμούμενοι την Αυτού ευσπλαγχνίαν, και ας προσκυνήσωμεν Αυτόν μετά των αγγέλων, των μάγων, των απλοικών ποιμένων, κρίζοντες το «δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία» (Λουκ. β', 14), συν πάσι τοις Αγίοις. Η χάρις και το πλούσιον έλεος του πρόσφυγος Βρέφους Ιησού είησαν μετά πάντων υμών!

Χριστούγεννα ,βιε'

† Ο Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος προς Θεόν ευχέτης πάντων υμών

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΗΣ ΟΙΟΜΚΩ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΑ ΜΕΛΗ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ

Παραμονές των Χριστουγέννων ετοιμάσθησαν από την Ομάδα Κοινωνικής Αλληλεγγύης της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών σε συνεργασία με τον Νέο Κύκλο Κωνσταντινουπολιτών 170 δέματα – διατακτικές για παραλαβή τροφίμων από σούπερ μάρκετ. Τα περισσότερα δέματα μοιράσθησαν στις οικίες των υποστηριζόμενων συμπολιτών μας. Τα δέματα για τα οποία έγινε κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε να είναι όσο το δυνατό πιο πλούσια, συμπεριλάμβαναν 25 είδη τροφίμων. Παράλληλα από τους διαθέσιμους πόρους του Ιδρύματος Ευφημίας Κατζολεδάκι – στην διοίκηση του οποίου συμμετέχουν ο Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών και ο Συλλόγος Κωνσταντινουπολιτών - δόθηκαν βοηθήματα σε 20 αναξιοπαθόντες. Ο Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών έχοντας στενή σχέση με το Κοσμέτειο Ίδρυμα, υποστήριξε με βοηθήματα επί πλέον 20 συμπολίτες μας που διαμένουν σε αυτό. Είναι ανάγκη να τονιστεί ότι οι παραπάνω δράσεις με την ευκαιρία των Χριστουγέννων και των εορτών, εντάσσονται στις συνεχιζόμενες ενέργειες στο πλαίσιο του Προγράμματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης «Μηνάς Τσιτσάκος». Με την ευκαιρία αυτή και λαμβάνοντας υπόψιν τις διαρκώς αυξανόμενες ανάγκες, ενημερώνουμε τις φίλες και φίλους μας για τις εξής ανάγκες εθελοντικών δράσεων:

- α) Άτομα που διαθέτουν αυτοκίνητο και θα μπορούν Σαββατοκύριακα να παραλαμβάνουν φαγητά και να τα μοιράζουν σε ένα αριθμό συμπολιτών μας σε ορισμένες περιοχές (δυτική αττική, κέντρο, νότια προάστια),
 β) μοίρασμα διατακτικών για σούπερ μάρκετ και συλλογή αποδείξεων στο τέλος κάθε μήνα,
 γ) εθελοντική αιμοδοσία για την συμπλήρωση του απαραίτητου αριθμού για την λειτουργία της Τράπεζας Αίματος Κωνσταντινουπολιτών.

Κάλαντα με Ψυχαγωγική Εκδήλωση από τους Εθελοντές της ΟΙ.Ομ.Κω. στην Εστία Κωνσταντινουπόλεως

Την Τετάρτη στις 23/12/2015 μια ομάδα των νέων εθελοντών της ΟΙΟΜΚΩ επισκέφθηκε το γηροκομείο Κωνσταντινουπολιτών στην Ανάβυσσο. Αφορμή για αυτήν την επίσκεψη ήταν τα κάλαντα λόγω των εορτών που πλησίαζαν. Επικεφαλής από το ΔΣ της ΟΙΟΜΚΩ ήταν ο κ.Δημήτριος Φραντζής και ο κ.Γρηγόριος Κεσίσογλου. Στο γηροκομείο μας υποδέχθηκε ο κ.Γεώργιος Κιοσέογλου μέλος του ΔΣ του γηροκομείου.

Έτσι με κέφι και χαρά τραγουδήσαμε παραδοσιακά κάλαντα Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς από όλη την Ελλάδα με τη συνοδία οργάνων: βιολιού, κιθάρας και κανονακίου. Οι ηλικιωμένοι χάρηκαν ιδιαίτερα με την παρουσία μας εκεί, τραγούδησαν μαζί μας και στο τέλος χορέψαμε χορούς από την Πόλη. Νοσταλγία, ανάμνηση και ελπίδα... Ένα χαμόγελο και μια ευχή, είναι πολύ σημαντικό για όλους μας και πιο πολύ για τους ηλικιωμένους και αρρώστους. Ευχόμαστε να ξαναδοθεί ευκαιρία να ξαναεπαναληφθούν αυτές οι χαρούμενες στιγμές. Χρόνια πολλά κι ευλογημένα!

www.conpolis.eu
 Email Επικοινωνίας:
 nnap@otenet.gr

Ομιλία του καθ. Samim AKGÖNÜL στην Εκδήλωση της 24 Νοεμβρίου 2015 στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης.

Ο κ. S. AKGÖNÜL είναι καθηγητής τα τελευταία 15 χρόνια στο Πανεπιστήμιο του Στρασβούργο με ειδικότητα σε θέματα μη-Μουσουλμανικών μειονοτήτων στην Τουρκία με έμφαση την Ρωμαϊκή Μειονότητα. Έχει συγγράψει μεγάλο αριθμό επιστημονικών εργασιών και έγινε ευρύτερα γνωστός από το βιβλίο του «Οι Ρωμιοί της Τουρκίας» που κυκλοφόρησε στα Τουρκικά πριν από 6 χρόνια. Παρακάτω δίνουμε την ομιλία του στην παραπάνω αναφερόμενη Ημερίδα επειδή δίνει μια άλλη διάσταση για την στάση του Κράτους της Τουρκίας προς τις μειονότητες.

Σκέφτομαι για το θέμα αυτό των μειονοτήτων, και πιο συγκεκριμένα σκέφτομαι την ελληνική μειονότητα της Τουρκίας που είναι ένας τομέας μελέτης μου για πολλά χρόνια. Ξεκινάω με ερώτημα: τι είναι μειονότητα; γιατί γινόμαστε μειονότητα; γιατί θεωρούμαστε μειονότητα και γιατί οι άλλοι μας βλέπουν ως μειονότητα; Η μειονότητα δεν είναι μια έννοια sui generis. Η μειονότητα δεν υπάρχει από μόνη της. Η μειονότητα είναι αποτέλεσμα μιας διαδικασίας, μίας ποσοτικής διαδικασίας, όπου στην πραγματικότητα μια ομάδα για διάφορους λόγους: πολέμους, αντιπαλότητες, έχθρες, μειώνεται αριθμητικά. Επίσης, μιας ποιοτικής διαδικασίας, μία μειονότητα που κατέχει δεσπόζουσα θέση στην κοινωνία δεν είναι μειονότητα η δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μειονότητα. Ειδικά, όταν είναι αριθμητικά μικρή σε σύγκριση με την πλειονότητα, ιδίως μη-κυρίαρχη στην κοινωνία, που ξεχωρίζει και θεωρείται ως ξένη. Στην περίπτωση που μας απασχολεί, δηλαδή της ελληνικής μειονότητας στην Τουρκία, το θέμα σχετίζεται με την οικοδόμηση του έθνους κράτους στην Τουρκία. Υπάρχουν και άλλες μειονότητες από άλλες κοινωνιολογικές η ιστορικές διαδικασίες, αλλά στην μετά Οθωμανική περίοδο όλες οι χώρες της οθωμανικής αυτοκρατορίας, συμπεριλαμβανομένης και της Τουρκίας, αλλά και οι μειονότητες, είναι αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας που θα την ονομάσω ως Εθνική Οικοδόμηση. Υπογραμμίζω τον όρο Εθνικής Οικοδόμησης, τα κράτη δεν υπάρχουν ακόμη και οικοδομούνται κάτω από ακραίες συνθήκες.

Όταν λοιπόν κοιτάζω την εθνική ανασυγκρότηση μέσα σε αυτό ακριβώς το πλαίσιο, βλέπω τρεις επικαλυπτόμενες φάσεις, τρία στάδια, σκόπιμα προγραμματισμένα για την επίτευξη προς ένα κράτος με ομοιογενή πληθυσμό, όπου ο καθένας μοιάζει με τον άλλο. Πράγμα το οποίο είναι κατά της ανθρώπινης φύσης αφού δεν υπάρχει κοινωνία δίχως μειονότητα. Το πρώτο στάδιο είναι αυτό της εξόντωσης. Στην διαδικασία οικοδόμησης του τουρκικού κράτους για να απαλλαγούν από αυτούς που δεν τους μοιάζουν εφαρμόστηκε η μέθοδος της εξόντωσης. Εξαφάνιση λοιπόν όλων αυτών που δεν μας μοιάζουν. Στην παρουσίαση σας, στην αρχή της εκδήλωσης, με παρουσιάσατε ως Γάλλο -Τούρκο, αυτό είναι αλήθεια, ελπίζω όμως να είμαι κάτι περισσότερο από αυτό και επίσης κάτι διαφορετικό από αυτό. Σε αυτή την εθνό-οικοδόμηση, η εθνική ταυτότητα είναι τόσο ισχυρή που καλύπτει όλες τις άλλες ταυτότητες. Αυτό το πρώτο στάδιο της εθνό-οικοδόμησης ήταν επιτυχές. Ένας πληθυσμός εντελώς μικτός, όπως αυτός της Μικράς Ασίας ξεχωρίστηκε, ξεχωρίστηκαν οι πληθυσμοί, με τον εκποτισμό των πληθυσμών, με δύο γενοκτονίες Αρμενίων, με την ανταλλαγή των πληθυσμών το 1923. Ήταν το πρώτο στάδιο της διαδικασίας εξόντωσης που ολοκληρώθηκε με τις απελάσεις του 1964.

Όμως αυτό το πρώτο στάδιο δεν ήταν αρκετό, συνεχίζουν να υπάρχουν άτομα που δεν μας μοιάζουν, δεν μπορούμε να τους εξοντώσουμε όλους και έτσι περνάμε στο δεύτερο στάδιο της διαδικασίας της εθνό-οικοδόμησης, αυτό της αφομοίωσης, ούτως ώστε να κάνουμε αυτούς που δεν μας μοιάζουν να μας μοιάζουν. Δηλαδή, να έρθουν να τραγουδήσουν τα τραγούδια μας η δυνατόν στην γλώσσα μας. Δεν πιστεύω ότι έγινε η αφομοίωση του ελληνικού πληθυσμού που έμεινε στην Τουρκία μετά το 1923. Θα σας πω αμέσως για ποιο λόγο, διότι πιστεύω ότι στην διαδικασία εθνό-οικοδόμησης αυτοί που άξιζαν να αφομοιωθούν, αφομοιώθηκαν. Αναφέρομαι στους μη-τουρκόφωνους μουσουλμάνους που ήλθαν από τον Καύκασο και τα Βαλκάνια. Η ιδέα να αφομοιωθούν οι μη-μουσουλμάνοι δεν απέδωσε. Υπήρξαν προσπάθειες για την Εβραϊκή Κοινότητα να θεωρηθούν ως τούρκοι, αλλά δεν έγινε δεκτή και έμειναν αόρατοι από την αρχή έως το τέλος.

Υπάρχει βέβαια και το τρίτο στάδιο. Στο τέλος των πρώτων δύο σταδίων υπάρχουν ακόμη διαφορές που εξακολουθούν να υπάρχουν και έρχεται το στάδιο του φολκλόρ, που συνίσταται στο να μειώσουμε αυτές τις διαφορές, από διαφορές ταυτότητας σε μικρό τουριστικά, μη επικίνδυνα για την εθνική ασφάλεια πράγματα. Αυτό ολοκληρώθηκε για τους Έλληνες της Τουρκίας, στην δεκαετία του 90. Οι Έλληνες της Τουρκίας που εξαναγκάστηκαν στην μείωση του πληθυσμού τους, δεν ήταν πια επικίνδυνοι και έγιναν η νοσταλγία των παλαιών καιρών του Πέρα, άνοιξαν ρεμπέτικα, διάφορα μεζεδοπωλεία και όλοι έδειξαν ενδιαφέρον για το φολκλόρ αυτό. Και εγώ ο ίδιος και πολλοί άλλοι δείξαμε ενδιαφέρον, ανακαλύψαμε το θέμα στην δεκαετία του 90 μέσω αυτής της περιόδου του φολκλόρ. Ο μόνος που ενδιαφέρθηκε επιστημονικά πριν το 90 με αυτό το θέμα ήταν ο κ. Α. Αλεξανδρής.

Για την όλη αυτή διαδικασία που περιγράψω, από τα γραπτά, τις επιστημονικές, κοινωνιολογικές και ιστορικές έρευνες όλα τονίζουν την ενοχή ειδικών ομάδων, την πολιτική, το Βαθύ Κράτος που προγραμματίσει και προκάλεσε τους διωγμούς του 1955 για να αφανίσει και να εκδιώξει τους Έλληνες της Κωνσταντινούπολης. Άλλοι βέβαια, κατηγορούν τον τύπο, φίλα προσκείμενο στην πολιτική εξουσία, όπως η Istanbul Express. Για μια άλλη εργασία μου, όταν επισκέφτηκα τον διευθυντή της εφημερίδας Istanbul Ekspres (στις 6 Σεπτεμβρίου 1955 δημοσίευε ότι έβαλαν βόμβα στο σπίτι του Atatürk στην Θεσσαλονίκη) κ. Göksin Sirahioğlu, μου εκμυστηρεύτηκε ότι «όλως τυχαία», εκείνο το πρωί τους παρέδωσαν τόνους από χαρτί ούτως ώστε να εκτυπώσει όσο το δυνατό μεγαλύτερο αριθμό φυλλαδίων. Υπενθυμίζω ότι το χαρτί εκείνη την εποχή καιρό αποτελούσε μονοπώλιο του κράτους και δεν ήταν καθόλου εύκολο να το προμηθευτείς.

Όλα αυτά είναι αλήθεια. Υπάρχει χειραγώγηση του κράτους. Υπάρχει μια διαδικασία σχεδιασμού από το κράτος για την εξόντωση του μη μουσουλμανικού πληθυσμού, υπάρχει επίσης μια προπαγάνδα από τον τύπο.

Νομίζω όμως ότι επειδή το έθνος που γεννήθηκε από τις στάχτες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ιδρύθηκε κυρίως με βάση αυτή την ετερότητα μεταξύ των ορθόδοξων —μουσουλμάνων και στην συνέχεια ελλήνων — τούρκων υπήρχε μια ειλικρίνεια στο μίσος αυτών των ανθρώπων που επιτέθηκαν την 6-7/9/1955. Εκείνοι οι οποίοι συμμετείχαν στις επιθέσεις το έκαναν με την θέληση τους. Ήταν πολύ ευχαριστημένοι που συμμετείχαν στις επιθέσεις. Υπάρχουν βέβαια λίγοι που δεν μπόρεσαν να χειραγωγηθούν. Εμείς όμως, βλέποντας τις φωτογραφίες που κυκλοφορούν στην Τουρκία και την Ελλάδα για τα γεγονότα, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την ενοχή ενός πλήθους που διασκεδάζει, με μεγάλη ευχαρίστηση, και απολαμβάνουν αυτό που κάνουν. Πράγματι, μερικές φορές, μας κατηγορούν ότι επανερχόμαστε σε αυτό το θέμα του 1955. Το γεγονός ότι έχουμε προσκληθεί σήμερα εδώ είναι ένα σημάδι ότι κάτι κινείται. Αυτό δεν θα ήταν δυνατό πριν 30 χρόνια. Επανέρχομαι σε αυτό το θέμα διότι σήμερα η ίδια διαδικασία βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη με βάση την διαφορετικότητα, ένα σχεδιασμό, την προπαγάνδα των μέσων ενημέρωσης σε σχέση με άλλες ομάδες που οδηγεί σε παρόμοια αποτελέσματα. Πράγματι, η διαδικασία που σας περιέγραψα, εξόντωσης, αφομοίωσης, φολκλόρ, δεν τελείωσε και συνεχίζεται. Τα γεγονότα του 1955 δεν αφορούν μόνο τους Έλληνες αλλά όλες τις ετερότητες του μετά Οθωμανισμού.